

Meimaand vol tegenstellingen

Zittend in mijn werkkamer kijk ik uit over achtertuinen waarin de bomen en struiken zich tooien met jonge frisgroene bladeren. De zon schijnt en de temperatuur is aangenaam. De zomerkleren kunnen aan. Het is volop voorjaar.

Na twee jaar kunnen hebben we weer koningsdag kunnen vieren als vanouds en was het mogelijk om samen te komen voor de dodenherdenking op 4 mei met, die een extra dimensie kreeg door de oorlog in de Oekraïne.

Velen bezochten een bevrijdingsfestival en ook de zomerfeesten en festivals kunnen weer gehouden worden zonder mondkapjes en anderhalve meter afstand.

Persoonlijk contact is weer mogelijk, een verjaardag, een familiefeest, een omhelzing. Daar mogen we dankbaar voor zijn.

Schiphol kon de drukte niet aan van alle mensen die op vakantie wilden.

Er is opluchting en een gevoel van vrijheid na twee jaar van coronamaatregelen.

Tegelijk is er nog steeds oorlog in de Oekraïne, waar de strijd om de Donbas hevig woedt en de verwoestingen door raketaanvallen doorgaan, waar verhalen naar buiten komen van deportaties, executies en verkrachtingen door Russische troepen. Vluchtelingen vertellen hun verhaal. Vrijheid, democratie, mensenrechten, solidariteit, vrede en gerechtigheid zijn allermint vanzelfsprekend, daar mogen we ons van bewust zijn. Ze vragen onze inzet en volgehouden toewijding.

In gesprekken komen ook de zorgen van mensen met een smalle beurs naar voren die moeite hebben met de prijsstijgingen van energie en brandstof, van de dagelijkse boodschappen en daardoor in de schulden komen.

In deze tijd tussen Pasen en Pinksteren brandt de Paaskaars tijdens de kerkdiensten in het weekend, het Licht van Christus om ons er aan te herinneren hoe Jezus Christus is opgestaan uit de dood en hoe hij in de tijd tot zijn Hemelvaart is verschenen aan zijn leerlingen, zijn wonden zichtbaar en voelbaar, zijn lijden niet uitgewist, maar deel uitmakend van zijn verrezen lichaam en identiteit. Hij troost en bemoedigt, hij opent hun ogen en harten en herinnert hen aan hun taak om zijn werk voort te zetten. En hij laat hen weten, dat hij en God zijn Vader altijd bij hen zullen zijn door de Geest die ons zal helpen.

De Paaskaars brandt ook als teken van opstanding voor ons, als aanklacht en teken van hoop en moed daar waar oorlog en nood zijn en als aansporing voor ons om zelf lichtdragers van Christus te worden en te zijn en licht te brengen.

Pastoraal werker Annet Zoet
Parochies Jacobus en Johannes
Heilige Geest en De Goede Herder.